

Op de man af...

Wim Wellens

Een Limburgse mijnwerkerszoon, een goed katholiek, een jonge misdienaar en actief in het kerkelijk werk. Maar, als hij in 1976 kennis maakt met de georganiseerde kynologie, zijn de zondagen vaker gereserveerd voor een optreden in de showring om rashonden te keuren...

Wim Wellens heeft geëxposeerd, gewerkt en gefokt en is bestuurlijk heel actief. Een omnivoor dus, die ook het brevet om vier rasgroepen te mogen keuren inmiddels op zak heeft. En daar zal het niet bij blijven...

Ploegendienst

Wim wordt in 1951 geboren in wat hij 'het mijnwerkersplaatsje Geleen' noemt. Hij stamt uit een 'typisch Limburgs gezin' en is de oudste van drie kinderen. Het is bijna vanzelfsprekend in die tijd dat zijn vader in de

mijnen werkt – ondergronds – en moeder voor de kinderen zorgt. Wim: 'In mijn jeugd stonden het geloof in het onderwijs en het gezin centraal, zodat het niet verwonderlijk is dat ik – tot zo mijn 14de of 15de jaar – misdienaar ben geweest in de parochie. Maar ook voor het kerkje dat was opgericht voor mensen die 's zondags in ploegendienst moesten werken bij de SBB (tegenwoordig DSM). Voor deze mensen werd op zondag in alle vroegte een tweetal diensten georganiseerd, zodat deze

mensen aan de kerkelijke bezoeksplicht konden voldoen.'

Wim bezoekt de lagere school en de MULO in Geleen en gaat daarna voor een administratieve opleiding naar de MEAO in Maastricht. Na de militaire dienst begint hij als administratief medewerker bij de gemeente Tilburg, waar hij ook de bestuursacademie volgt. Na een aantal vervolgoopleidingen, waaronder HBO facilitair, volgt een baan bij de gemeente Echt. En nu werkt hij bij een stichting als inkoopadviseur voor een aantal samenwer-

♦ Wim Wellens als kleuter: 'Ik stam uit een typisch Limburgs gezin.'

♦ Met de Épagneul Français teef 'Babettes des Sans Culottes' heeft Wim Wellens geëxposeerd, gewerkt en in beperkte mate gefokt.

kende gemeenten in Noord- en Midden-Limburg. Het gezin Wellens is klein geworden: 'Man, vrouw en hond Fin,' zegt Wim, 'en zo nu en dan aanloop van de drie kleinkinderen van mijn dochter en schoonzoon.'

Eerste kennismaking

Wims eerste kennismaking met de georganiseerde kynologie dateert van 1976, toen de K.C. Geleen een soort dierenfestival organiseerde. Behalve rasrepresentaties zijn er ook kippen en konijnen te bewonderen. De wens om een eigen hond te hebben is altijd al aanwezig geweest: '... Eigenlijk zijn wij als het ware op huwelijksvoorwaarden getrouwd, waarbij ik bedongen heb dat we, als wij eenmaal getrouwd en gesetteld zouden zijn, een Engelse Cocker en een Engelse Springer Spaniel in huis zouden nemen. De Springer heeft naar aanleiding van het bezoek aan het dierenfestival plaats moeten maken voor de Épagneul Français. Zowel de Épagneul Français als een oranje schimmel Cocker teefje maakten vanaf 1977 deel uit van ons toen nog kinderloze gezin.'

Op mijn vraag of er dan al wordt geëxposeerd, antwoordt Wim: 'Met de Épagneul Français heb ik geëxposeerd, gewerkt en in beperkte mate gefokt.' Oudere kynologen onder ons herinneren zich misschien nog 'Babettes des Sans Culottes', die in 1987 de kampioenschapsclubmatch van de rasvereniging wint en daarnaast nog een aantal Winnertitels. Wim blijft deze rassen trouw totdat de laatste Engelse Cocker Spaniel in 2004 overlijdt. Maar dan is er al, sinds 2001, een Cairn Terrier teefje. De honden die hij heeft (gehad) zijn synoniem voor zijn loopbaan als keurmeester: via de Jachthonden naar de Terriers en nu groepskeurmeester van vier rasgroepen. Al met al heeft hij er, dubbelfuncties meegerekend, zo'n veertig jaar bestuurlijke ervaring op zitten.

Wij, van boven de grote rivieren, hebben een beeld van de Limburger: Praat met een zachte g of in een onverstaanbaar dialect, viert carnaval, het café is een tweede huiskamer, ze eten altijd vlaai en ze houden wel van een beetje 'ons kent ons'. Stel jij dat beeld eens scherp als het over jezelf gaat.

Lachend: 'Nou, ik denk zeker dat ik het beeld een beetje bij moet stellen. Mijn tweede huiskamer is zeker niet het café en carnaval vieren ligt al ver achter ons. Ik lust graag een stukje vlaai, wel maar één stukje. Ik denk dat 'ons kent ons' op veel Limburgers van toepassing is, net als de zachte g. En ja, als we bij elkaar zitten, dan brabbelen we inderdaad dat onverstaanbare taaltje.'

De eerlijkheid gebiedt hier om te melden dat er inderdaad heerlijke vlaaipunten klaar staan als we in de Merelstraat in St. Joost arriveren. Wims vrouw – Thecla – laat ons daarna alleen. 'Zij is,' zegt Wim, 'niet door het hondenvirus aangetast en dus gezond gebleven.'

Wat zou je geworden zijn, als je zomaar had kunnen kiezen?

'Ik heb altijd vrij kunnen kiezen, maar ik heb een tijdje rondgelopen met het idee: Ik word onderwijzer. Is er niet van gekomen en ik ben uiteindelijk in de ambtenarij terechtgekomen. Niet meer direct bij een gemeente, waar ik 37 jaar gewerkt heb, maar nu bij een stichting.'

Veertig jaar bestuurlijke ervaring en de nodige kennis van veel rassen en van de kynologie. Waarom zit Wim Wellens niet in de Raad van Beheer?

'Ik dacht wel dat die vraag zou komen! Weet ik niet, ik ben ook nooit gevraagd. Het ligt niet in mijn aard om mezelf aan te bieden. Ik heb altijd op vragen gereageerd en heb nooit 'ik wil wel dit of dat' gezegd. Maar, als ze me morgen vragen, zeg ik nee!

Vroegere functies in de kynologie:

- Bestuurslid van de Nederlandse Club de Épagneul Français.
- Bestuurslid van de Kynologen Club Geleen.
- Bestuurslid van de Nederlandse Spaniel Club.
- Bestuurslid van de Nederlandse Grote Münsterlander Vereniging.

Huidige functies in de kynologie:

- Voorzitter van de West Highland White Terrier Club.
- Bestuurslid van de Vereniging van Keurmeesters op Kynologisch Gebied in Nederland.
- Voorzitter van de Vereniging Staande Hond, Spaniels en Retrievers.
- Medeorganisator van de tweejaarlijkse Jachthonden Show.
- Keurmeester voor FCI-rasgroepen 3, 4, 7 en 8, en voor tien rassen in groep 6, zeven rassen in groep 9 en één ras in groep 10.
- Lid van de Fokbeleidsc commissie van de Vereniging De Drentsche Patrijshond.

Licht dat nee eens toe...

'Ten eerste, ik heb een fulltime job en als ik zie hoe, bijvoorbeeld, bestuurslid John Wauben het moet inkleden... Nee, dat kan ik gewoon niet opbrengen. Ten tweede, ik voel me happy in de functies die ik nu bekleed. En daarmee zit ik dichterbij de kynologie dan wanneer ik in de Raad van Beheer zou zitten.'

'Dichter op de kynologie zitten' betekent...

...'gewoon het bezig zijn met honden en het plezier dat je daaraan beleeft. Je kunt mensen op het goede spoor zetten. Dat geeft mij meer voldoening dan dat ik ergens veraf, in een ivoren torentje, regeltjes zit te bedenken.'

Als bestuurslid bij de Nederlandse Club de Épagneul Français heb je te maken gehad met een tweedeling – showhonden en werkhonden. Wat is het juiste recept om zo'n tweedeling in een ras te voorkomen?

'Het zijn met name de Engelse rassen waar die tweedeling optreedt. Als je naar de Europese Staande Jachthonden kijkt, heb je die tweedeling nagenoeg niet. Bij de Engelse rassen is dat na de Eerste Wereldoorlog ontstaan: een hond in de showbench en een hond om mee te werken. Dat groeit dan langzaam maar zeker uit elkaar. Toen ik in het bestuur van de club de Épagneul Français zat, kregen we een 'noodkreet' van de Engelse Springers, omdat bij hen een tweedeling dreigde. Ik zou zeggen: gewoon volhouden dat de 'werk Springer' aan de raspunten moet blijven voldoen en andersom natuurlijk ook: dat de showhond ook nog werkcapaciteiten heeft. Ik weet niet of ik de wijsheid

hierover in pacht heb, maar waar ik een voorstander van ben is om honden aan te keuren. Zoals bijvoorbeeld bij de Heidewachtels. Daar hebben ze een systeem dat honden waarmee men wil fokken op een dag bij elkaar komen en dan worden er aanlegtesten gedaan. Ze worden op exterieur beoordeeld en als het resultaat positief is, kan men met die honden fokken.'

En, helpt dat?

'Jawel, bij de Heidewachtel heb je geen showtype of werkttype.'

Roerige ALV

Voor wie de landelijke kynologie niet op de voet volgt: een bij de Nederlandse Mededingingsautoriteit (Mna) ingediende klacht heeft als gevolg dat in een extra Algemene Ledenvergadering (ALV) met de Raad van Beheer de oude regel 'één vereniging per ras en één kynologenclub per stad of streek' moet worden

verlaten. Dat vereist een aantal wijzigingen in het Huishoudelijk Reglement van de Raad van Beheer. Het gesprek met Wim Wellens vindt enkele dagen na die roerige ALV met de Raad plaats. De aanwezige verenigingen willen toch wel de garantie hebben dat ook de nieuw toe te treden rasverenigingen zich moeten bedienen van een fatsoenlijk rasspecifiek fokreglement. En dat niet alleen, de stemming verloopt zo chaotisch dat er bij hertelling van de stemgerechtigden plotseling tien stemmen 'over' zijn. Een onwillig bestuur weigert categorisch elke vorm van herstemming en hertelling. Daarna verlaten enige tientallen verenigingen de zaal voortijdig. Boos en ontgoocheld door zo'n ongelooflijk hautaine behandeling. Voor ons gesprek stelde ik Wim al wat persoonlijke vragen en in zijn antwoorden snijdt hij – ongevraagd – een onderwerp aan 'waarover hij twijfel heeft in de kynologie'. Wim schrijft: 'De Raad van Beheer stelt het Basis Fokreglement op, waarin – zoals het er nu naar uit ziet – ook nog algemene gezondheidsaspecten zullen worden meegenomen. De rasvereniging bepaalt vervolgens in hoeverre dit basisreglement t.b.v. het ras of de rassen die zij vertegenwoordigen, nog verbijzonderd moet worden. Dat daarbij de ene vereniging verder gaat dan de ander ligt voor de hand, waardoor de onduidelijkheid voor de aspirantkoper alleen maar groter wordt en steeds moeilijker valt uit te leggen.'

Bedoel je hiermee dat er nu een stap terug wordt gezet in de behartiging van de gezondheid van rashonden?

'Het is in elk geval heel onduidelijk. De mensen weten niet meer waar ze zich aan moeten houden. Ja, ik denk dat we een stap terug maken. We hebben goeie aanzetten gemaakt met vooruitstrevende plannen en we gaan

♦ 'En daarmee zit ik dichter op de kynologie dan wanneer ik in de Raad van Beheer zou zitten.'

nu weer terug naar een basis reglementje, waaraan iedere fokker zich weliswaar moet houden, maar waarin niet wordt gesproken over HD, oogtesten, over helemaal niks. De rasvereniging die het heel serieus doet, die de problemen binnen het ras aanpakt, dreigt hierdoor in het verdomhoekje terecht te komen.'

De goedkoopste rasvereniging wordt straks de populairste?

'Voor het grootste gedeelte wel. Mensen kijken toch naar de beurs, zeker in deze tijd. Een vereniging die weinig fokregels en een lage contributie heeft, die zal wel fokkers trekken. En dan blijft er een klein groepje serieuze fokkers over...'

Begrijp jij waarom de Raad van Beheer geen enkel gezondheidsaspect voor honden heeft meegenomen bij haar toelatingseisen voor nieuwe rasverenigingen?

'Men heeft gezegd het Basis Reglement Stambomen (BRS) nog met gezondheidseisen uit te willen breiden. Er is daarvoor geen termijn genoemd, 't hangt allemaal nog een beetje. Maar nee, ik vind dit niet verstandig. Al heb je maar wat algemene eisen ten aanzien van afwijkingen die in de rassen voorkomen, waarop moet worden getest.'

Verrijking?

Dan brengt Wim ter sprake dat de Raad van Beheer ineens met het F.C.I.-fokreglement begint te zwaaien. Maar let op: als er niets in de fokkerij is geregeld, pas dan geldt het F.C.I.-reglement in F.C.I.-landen. Is er wel iets geregeld, dan geldt het reglement dat in dat land van toepassing is. Of de Raad van Beheer die F.C.I.-regels wil gaan implementeren in het BRS, is ons niet helemaal duidelijk. 'Ik heb dat wel zo begrepen,' besluit Wim.

Is het een verrijking, twaalf Labradorclubs of twintig Duitse Herder-

verenigingen? Om maar niet te spreken van vier K.C.'s in St. Joost?

'Een verrijking? Voor de Raad van Beheer misschien. Nu ga ik even met de pet van keurmeester op zitten. Stel je voor: er komen veel meer verenigingen. Die moeten dan allemaal, conform het reglement, een clubmatch houden, hondendagen organiseren, weet ik wat niet allemaal. Hoe wil men dat regelen? Ik zou 't niet weten.'

Ik bedoelde eigenlijk een verrijking van de kynologie in Nederland...

'Nee, ik zie het juist eerder als een verdeling van de kynologie.'

En hoe gaan we bereiken dat er voor de consument wél duidelijkheid komt over welke fokker zich houdt aan een verantwoord fokreglement? Dat er geen scheuring gaat komen in het fokken van rashonden? Koren op de molen van.... vul maar in.

'Dan zou je alles van bovenaf moeten gaan regelen. Je zou als Raad van Beheer moeten zeggen: er moet een rasspecifiek fokreglement zijn waar minstens dit, dit en dit in is geregeld. Maar, dan zou de Raad ook de kennis moeten hebben van alle rassen en van de problemen die zich daarin voordoen. We zitten nu in de situatie dat de rasverenigingen autonoom én verantwoordelijk voor het ras zijn. Als je meerdere partijen krijgt die verantwoordelijk zijn voor een ras, dan zal er iets 'overheen' moeten komen. Anders kun je 't schudden.'

Was het niet verstandiger geweest van het bestuur van de Raad om dit aspect – een gezonde fokkerij – vooraf goed te regelen in plaats van al die technische wijzigingen met punten en komma's? Men heeft er acht maanden de tijd voor gehad...

'We hebben natuurlijk een collectieve verantwoordelijkheid, maar ik vind dat de Raad hierin toch wel de grootste verantwoordelijkheid heeft.

Rasgroep: naam van een groep honden die morfologisch en/of historisch gezien bij elkaar horen (b.v. Terriers, Windhonden, enz.).

K.C.: Kynologen Club (liefhebbers van honden georganiseerd per stad of streek).

F.C.I.: Fédération Cynologique Internationale (overkoepelende organisatie van de landelijke Kennel Clubs (www.fci.be))

Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland: hoogste bestuursorgaan in de landelijke kynologie (www.raadvanbeheer.nl).

NMa: Nederlandse Mededingingsautoriteit (instantie die toezicht houdt op misbruik van kartels en economische machtposities).

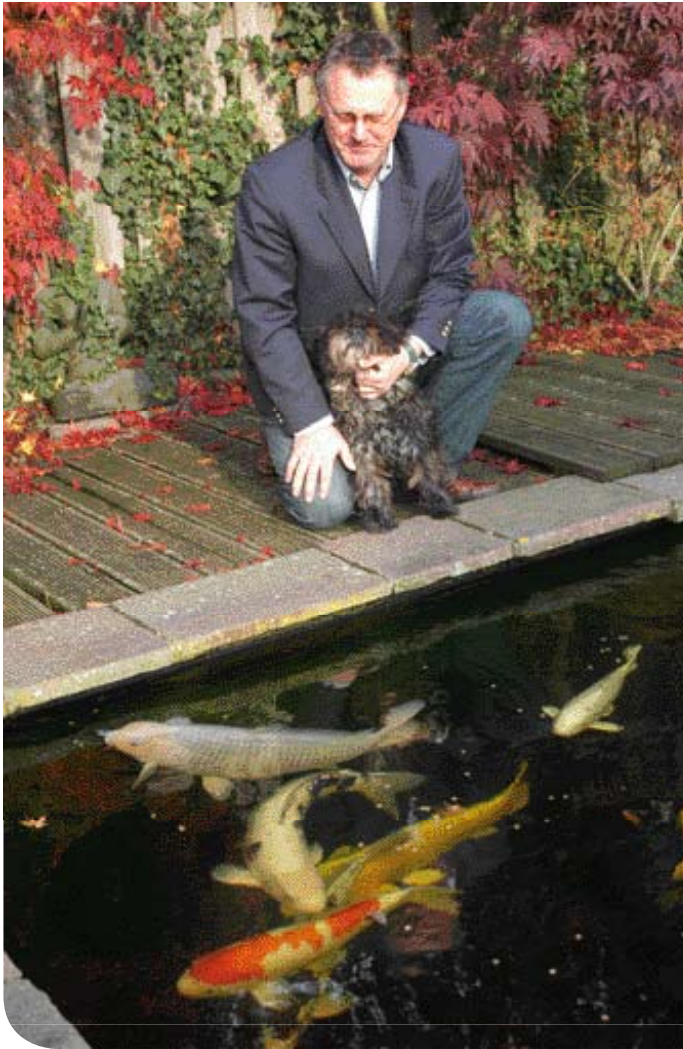
BRS: Basis Reglement Stambomen (minimum welzijnseisen waaraan een teef in de rashondenfokkerij moet voldoen; bij overtreding krijgt men toch een stamboom bij de pups).

VKK: Vereniging van keurmeesters op kynologisch gebied in Nederland (www.keurmeesters.nl).

Men zegt dat het onder druk van de MNa zo moest, maar ik had me daardoor niet laten pressen. Ik had tegen de NMa gezegd: Jongens, we hebben een paar maanden langer nodig om de zaak vooraf goed te regelen. Waarom het 1 november moet zijn en niet 1 januari, ik snap dat niet!'

Zonder overdrijving

Onlangs hebben alle rasverenigingen van de Raad van Beheer een document ontvangen, waarin (naar het voorbeeld van de Zweedse Kennel Club) alle hondenrassen worden genoemd waaraan door keurmeesters, in het kader van hondenwelzijn, extra aandacht moet worden besteed. Men definieert in dit document, dat

♦ Een andere liefde van Wim is die voor zijn karpers in de vijver van zijn tuin.

♦ Cairn Terrier 'Fin' is nu de enige viervoeter in huize Wellens.

'Picture Perfect – zonder overdrijving' heet, de rassen die 'aandacht', 'verhoogde aandacht' en 'dringende aandacht' verdienen als ze door keurmeesters worden gekeurd. Het gaat daarbij onder andere over uitpuilende of diepliggende ogen, teveel huidplooiën, ademhalingsproblemen door de vorm van de kop, extreme gewichten, enzovoort. De publicatie van dit document is gebeurd in samenwerking met de Vereniging van Kynologisch Keurmeesters (VKK).

Hebben wij in Nederland geen deskundigen die zo'n document hadden kunnen opstellen?

'Wij in Nederland zouden dat zeker

ook kunnen. Maar nu moet ik even in de verdediging kruipen. Je kunt ook zeggen: Er is al een stukje voorwerk gedaan in Zweden. Het is de bedoeling dat deze tekst in januari met de keurmeesters wordt doorgenomen. Misschien zijn er rassen die er nu niet bij zitten, maar die er vanuit Nederland wel in thuis horen. Het is geen dichtgetimmerd verhaal waar we het de komende tien jaar maar mee moeten doen.'

Wat beoogt de VKK met dit 'dictaat' te bereiken?

'Het doel van de VKK is om die rassen waarin serieuze problemen zijn, waarin door overdrijving en door overtypering het welzijn van de

hond wordt geschaad, een halt toe te roepen. Ik moet een beetje voorzichtig zijn met het noemen van rassen, maar geef als voorbeeld de Shar-Pei met overdadige huidplooiën en daardoor met huidproblemen. Dat moet je gewoon niet meer willen.' Wim vervolgt: 'Het is nu nog een praatstuk dat we in projectgroepen 'weg gaan zetten'. Iedere projectgroep krijgt een bepaalde rasgroep toegewezen en dan worden de problemen doorgesproken in de zin van: Is dit bij ons ook herkenbaar of zijn er nog andere zaken waarop we moeten letten? De VKK is daarin sturend en ik verwacht dat er rasspecialisten in die groepjes gaan zitten. Ik denk dat

de volgende logische stap is dat we naar de betreffende rasverenigingen gaan. Ik zelf zie in Nederland niet veel andere problemen dan die in dit stuk zijn genoemd.'

Oertypen

We denken allebei dat het ontbreken van Zweedse, ja zelfs van Scandinavische rassen in dit document er mee te maken heeft dat je bij Scandinavische rashonden vaak praat over de rasgroep Spitsen en Oertypen. En vooral aan die oertypen is weinig gesleuteld en zijn de meeste rassen nog 'puur'. Wim: 'In Scandinavië gaan werk en show nog steeds samen en dan heb je ook niet de neiging tot overdrijving.'

Ook Nederlandse rassen ontbreken. Moet daaraan nog aandacht worden besteed door de projectgroepen?

'Ja, ik vind van wel. We moeten heel zuinig zijn op onze Nederlandse rassen en dan moeten we de fokkerij ook in goede banen leiden. Misschien een boute uitspraak, maar vroeger hadden we meer grote fokkers die het ras maakten en bra Op dit moment zijn er veel incidentele fokkers, die niet echt een lijn uitzetten. Je merkt bij veel rasverenigingen dat de fokkers behoefte hebben aan sturing. Waar gaan we met het ras naar toe? Wat willen we eigenlijk en waar moeten we op letten?'

Ik ga je niet vragen aan welke Nederlandse rassen aandacht moet worden besteed, maar ik denk aan de Saarlooswolfhond...

'... wil ik wel zeggen hoor. De Saarloos mag heel terughoudend zijn en het wolfachtige laten zien, maar een groter probleem zie ik bij de Stabijhoun. Ik zie bij de Stabij heel veel constructieproblemen. Laat ik het zo zeggen: Hoe de Stabijhoun gebouwd is. De hond heeft er weliswaar geen pijn van, maar is wel

beperkt in zijn bewegingen. Dat raakt zijdelings het welzijn.'

Wat is jouw rol in de VKK en wat is de taak van deze 'vakbond voor keurmeesters'?

'Ik ben een tijdlang penningmeester geweest en doe nu, samen met Tuus (van Adrichem-Boogaert Kwint), de PR en communicatie. Primair is de taak van de VKK de belangenbehartiging van de exterieurkeurmeesters. Maar ook de kynologie in z'n algemeenheid dienen.'

Voor welk keurmeesterexamen ben je als eerste geslaagd?

'Dat was de Heidewachtel, in 1993. Daarna de Engelse Springer Spaniel.

Welke rasexamens staan nog op stapel?

'Ik zit nu in rasgroep 3, 4, 6, 7, 8, 9 en 10. Mijn volgende examen is voor het Markiesje.'

Dus 1 en 2 nog?

'Nee! En 5 ook niet. Ik wil me voorlopig beperken tot de groepen die ik nu doe. Ik kan me nog wel

natuurlijk mijn grote liefde, met name de Staande Jachthonden.'

Invloed

Als de invloed van de rasverenigingen op de hondenrassen minder zou worden, bijvoorbeeld door grotere bemoeizucht van de Raad van Beheer, dan kunnen keurmeesters een stabiliserende factor worden. De vraag aan Wim is daarom:

Hebben keurmeesters nu invloed op een ras?

'Ik vind best wel veel. Je hoeft maar te kijken naar de dekreuen waarvan men gebruik maakt. 't Zijn meestal de winnaars op de shows.' Lachend: 'Ik heb geen invloed op het fokresultaat, maar wij als keurmeesters kunnen, bijvoorbeeld, een bepaald type Drentsche Patrijshond voorop gaan zetten. Dan gaat men – zeker nu veel mensen zich minder verdiepen in de fokkerij – achter dat type aanlopen.'

'We moeten heel **zuinig** zijn op onze Nederlandse rassen...'

voorstellen dat ik de Schnauzers zou willen doen, maar de rest zie ik nog niet gebeuren. Misschien dat ik er over vijf jaar anders over denk.' Wim antwoordt nu wel zo stellig, maar dat hij behalve Jachthonden ook Terriers en Gezelschapshonden zou gaan keuren, zat vroeger ook niet in de planning. En nu is hij al groepskeurmeester voor de Terriers en bevoegd voor negen rassen in de groep Gezelschapshonden. 'Maar,' besluit Wim, 'Jachthonden blijven

In welke landen heb je gekeurd en wat waren opvallende verschillen?

'Ik vind dat altijd een beetje opschepperig klinken, maar vooruit. In Scandinavië, behalve in Denemarken, Engeland, Frankrijk, Ierland, Moskou, Roemenië, Duitsland, België en Luxemburg. De shows in Scandinavië zijn goed georganiseerd, er is goed opgeleid ringpersoneel, het tijdschema wordt aangehouden en het voordeel is dat men allemaal Engels spreekt.'

• *Wim Wellens: 'Uitstraling! Een hond zonder uitstraling wint nooit.'*

Zet eens in jouw volgorde als het om het keuren van rashonden in het algemeen gaat: gangwerk, uitstraling, bouw, type, hoofd.

'Uitstraling. Een hond zonder uitstraling wint nooit. In negen van de tien gevallen is type hetzelfde als hoofd. Dus: uitstraling, type, hoofd, bouw en dan gangwerk.'

Ik stond er toevallig bij toen je werd gevraagd om lid te worden van de Fokbeidscommissie van de Vereniging de Drentsche Patrijshond. Je zei meteen: 'Ja, dat wil ik wel'. Waarom en wat verwacht je ervan?

Lachend: 'Ik verwacht eigenlijk niets, dan word je ook niet zo snel teleurgesteld. Ik heb toevallig vanavond mijn eerste bijeenkomst en heb wel ideeën over wat ik graag zou willen doen. Ik heb wel iets met die Drentsche Patrijshond.'

'Iets'?

'Het is zo dat de Drentsche Patrijshond wel verrekke veel op de Épagneul Français lijkt. Dat is gewoon 'mijn groepje', net als de Grote Münsterlander, de Heide-wachtel en de Duitse Staande Langhaar.

Een Fokbeidscommissie of een Fok Advies Commissie, voor de één een zegen en voor de ander de dood in de pot. Hoe denk jij daarover?

'Het is maar wat voor taken je je aanmeet. Kijk, als je als Fok Advies Commissie op de stoel van de fokker gaat zitten, dan ben je verkeerd bezig. Laat de fokkers fokken en wees als Beleidscommissie faciliterend, ondersteunend en adviserend. Niet verbieden.'

En, werkt dat bij de Drentsche Patrijshonden ook zo?

10 VRAGEN

- **Je krijgt van mij een hond cadeau. Welk ras?**
'Een Engelse Cocker.'
- **Het laatste boek dat je hebt gelezen?**
'Het boek over de Bull Terrier van Alice van Kempen.'
- **Gerda Verburg of Ronald Plasterk?**
'Geen van tweeën. Alle twee mijn soort niet.'
- **Het nette pak of vrijetijdskleding?**
'Vrijetijdskleding.'
- **Bier of wijn?**
'Wijn.'
- **Wat zou je aan je uiterlijk willen veranderen?**
'Dan moet er een hele verbouwing... Nee, ik ben best tevreden. Je moet het doen met wat je hebt. Met wat je van je ouders hebt gekregen.'
- **Sparen voor de ouwe dag of nu spenderen en genieten?**
'Léven!'
- **Omnivoor of vegetariër?**
'Omnivoor.'
- **Bos of het strand?**
'Bos.'
- **Je grote voorbeeld in de kynologie?**
'Mag ik er twee noemen? Martin van de Weijer en Jos van Soest.'

'Dat weet ik nog niet. En als 't niet zo is, dan hoop ik het zo te maken! Wat ik zelf graag zou willen, is dat er meer wordt gecommuniceerd en overlegd. Wat zien we binnen een ras? Waar moeten we op letten?'

Eigen inbreng

Wim krijgt nog even de gelegenheid zelf iets te berde te brengen dat ik hem niet heb gevraagd en hij kiest daarvoor het onderwerp 'de samenstelling van een bestuur'. Wat hij heren der ziet is dat men 'aapjes op de schouder' meeneemt. Papegaaitjes, gelijkgezinden. En Wim is van mening dat je altijd moet zoeken naar contrasten in een bestuur. Wim: 'Mensen die je een spiegel voorhouden en een andere mening zijn toegedaan. Zodat je in elk geval goed over de zaken blijft nadenken.' ◀